

Nr 359.

Av herr **Bergqvist**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående pension åt vissa i statens tjänst anställda personer m. fl.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 196 punkt 19 hemställes, att riksdagen må medgiva, att vaktmästaren vid högre allmänna läroverket i Luleå Ida Josefina Bäckström, född Bergmark, må från och med månaden näst efter den, varunder hon lämnar sin anställning, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 1,200 kronor.

Skolöverstyrelsen, som haft att yttra sig över fru Bäckströms ansökning om pension, har föreslagit, att denna måtte bestämmas att utgå med ett belopp av 1,584 kronor för år i överensstämmelse med vad riksdagen i liknande fall under senare åren beviljat.

Fru Bäckström uppbär emellertid från riksförsäkringsanstalten en årlig livränta av 533 kronor 34 öre, utgörande ersättning för den 22 november 1924 genom olycksfall i tjänsten ådraget lyte.

Riksförsäkringsanstalten och statskontoret, som yttrat sig i den föreliggande pensionsfrågan, ha icke haft något att erinra mot det av skolöverstyrelsen föreslagna pensionsbeloppet, men ha ansett, att detta belopp bör minskas med den till Bäckström utgående livräntan.

Kungl. Maj:t har i så måtto följt de båda ämbetsverkens förslag, att i propositionen beräknats ett avdrag av 384 kronor.

Det synes dock böra tagas i övervägande, huruvida icke billigheten kräver, att fru Bäckström tillerkännes det av skolöverstyrelsen föreslagna pensionsbeloppet oavkortat. Lokalstyrelsen vid Luleå högre allmänna läroverk har också hemställt, att vid pensionsbeloppets bestämmande intet avdrag måtte göras för den omnämnda livräntan från riksförsäkringsanstalten. Denna livränta har hon fått såsom ersättning för i tjänsten genom olyckshändelse ådragen invaliditet. På grund av det kroppsmen, denna olyckshändelse vållade, har hon ock måst hålla och avlöna biträde för att kunna uppehålla vaktmästarebefattningen. När hon nu inom kort kommer att lämna denna befattning, får hon förminskade inkomster och kan på grund av sin invaliditet ej genom arbete förbättra sina utkomst-möjligheter. Fru Bäckström är sedan många år tillbaka änka och har ingen, som kan lämna något tillskott till hennes försörjning. Luleå är ock, såsom känt, en dyr ort, och skatterna äro mycket höga. Till kommunalskatten kommer den enastående höga landstingskatten.

Hänsyn bör därjämte tagas därtill, att fru Bäckström haft att fullgöra sin långa och plikttrogna tjänstgöring på en så nordlig ort som Luleå med dess hårda klimat och långa vintermörker. Det är mera påfrestande att tjänstgöra på en sådan ort än i sydligare delar av landet.

Med åberopande av vad sålunda anförts får jag hemställa, att riksdagen måtte medgiva,

att vaktmästaren vid högre allmänna läroverket i Luleå Ida Josefina Bäckström, född Bergmark, må från och med månaden näst efter den, varunder hon lämnar sin anställning, under sin återstående livstid från anslaget till diverse personer och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 1,584 kronor.

Stockholm den 26 mars 1936.

O. Bergqvist.
